

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Sorisorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N^o. 53.

Sâmbătă în 21 Aprile (3 Maiu)

1884.

Brașovă în 20 Aprile (2 Mai).

Incetulă cu incetulă Ungurii voră fi conștrînși de puterea reală a împrejurarilor să recunoscă, că lovindă în Români și vrëndă a-le răpi limba prin mijloculă scóleloră unguresci, ei să folosescă de-o armă cu două tăișuri, ce se pôte ușoră întorče în contra elementului loră.

Marele Ungură Szechenyi dicea cătră conaționalii săi pe la anii 1830: Aideți să dămă libertate Româniloră și Slaviloră astădi încă iobagi, dér să ceremă dela ei ca în schimbulă acestui mare favoră să ne învețe limba și să se facă Maghiari.

Idea era grandioasă și dorința de a o vedé realisată isvórea din credința, că Maghiarii, fiind puțină la numără și încungiurați de Slavi și Români numai prin asimilarea succesivă a popóreloră conlocuitoare își voră puté conservă supremația, dela care ei facă dependentă existența chiar a întregului loră elementă.

Intr'adeveră istoria și nenumărate casuri ne dovedescă, că Ungurulă numai ca domnă să pôte susținé căci redusă fiindă la o stare asuprită elă să stînge curëndă, căci este lipsită de acele însușiri căroră avemă a le mulțumi minunea existenței de față nealterate a poporului română, ca naționalitate deosebită, cu tóte cumplitele prigoniri pornite asupra lui de pretutindenea în cursă de multe veacuri. Acésta este așa de adeveratū încătă cutezămă a afirmă, că, decă absolutismulă nemțescă ar fi mai remasă în vigóre până în ziua de astădi, puterea națiunei maghiare ar fi fostă așa de multă paralisată, încătă nici chiar o încurcătură esterióră, ca cea dela 1866, n'ar fi mai putut' o restabili.

Dér Români au progresatū sub absolutismă, ei devenindū egalī cu asupritorii loră de mai înainte au pututū resuffá doi-spre-dece ani și au înaintatū. Acesta este păcatulă loră, care trebuie se și-lă ispășescă astădi. „Gazeta“ pentru că nu e mulțamită cu alcătuirile legislațiunii unguresci. carī au făcutū éráși ca Ungurulă să încalece pe Români, este înainte celoră dela „Ellenzék“ și a tuturoră Maghiariloră de calibrulă loră, reprezentanta absolutismuluiă față cu constituționalismulă.

Neapăratū că cerëndă ađi egalitate facemă cu voie fără voie să se reamintescă epoca absolutismului, cândă nemeșulă ungurescū era tratatū cam totū pe aceeași tréptă cu fostulă lui iobagiu română. P'atunci eramă celū puțină egală asupriți, astădi suntemă asupriți numai noi, ér Maghiarii benchetuescū la mésa întinsă a constituționalismului ungurescū ca și cândă ar fi singuri în acéstă țeră.

Ceea ce supără însă mai multă pe cei dela fóia maghiară din Clușiū nu sunt atătū principiele „Gazetei“, câtū mai vėrtosū faptulă, că tinerimea română profeséză aceste principii și că în specială tinerimea din Clușiū ne felicită dorindū ca rezultatulă luptei nóstre se fie recăștigarea drepturiloră răpitate.

Étă p'odată tótă munca de șapte-spre-dece ani a maghiarisării nimicită prin două rënduri scrise și subscrise de tinerii români.

Decă tinerimea română din Viena salută „Gazeta“ mai are unū înțelesū, căci în Viena sunță fără îndoelă unū vėntū absolutisticū, dér

décă junimea română din Clușiū, fosta capitală a Transilvaniei, vine să ne feliciteze vorbindū de drepturile răpitate ale Româniloră, nu este acésta dovéda cea mai eclatantă, că scolile maghiare și Universitatea maghiară și-au greșitū scopulă pentru care au fostū înființate cu atâtea jertfe din partea statului? Mai pôte-se óre pretinde, că Universitatea din Clușiū este unū focarū ală maghiarismului, decă tinerii români, carī învėță acolo, nu-și renégă sângele ce curge prin vinele loră.

Fóia Clușiană recunósce puterea legăturaiă dicéndū: „Sânge din sângele poporului curge prin vinele acestei tinerimi, și poporulă își va respectă sângele său.“ Ei bine, decă este așa e-a păcătuitū tinerimea nóstă cândă și-a esprimatū dorința ca poporulă română să-și recăștigue drepturile răpitate?

Nu tinerimea a păcătuitū. Fóia Clușiană este sinceră și ne spune, că tocmai aceia au greșitū, carī ne-au răpitū acele drepturi, pentru că n'au crescutū pe tinerii nóstri în scólele loră destulă de unguresce.

Zădarnice sunt speranțele asupritoriloră nóstri că prin scolile loră voră face vre-odată ca Românilă să-și renege sângele. Cuțitulă ce se dá în mâna tineriloră nóstri din aceste scoli este cu două tăișuri, de aceea scimă se aprețiamă dorința cea mai nouă a celoră dela „Ellenzék“ ca toți tinerii români se fie alungați din scolile maghiare.

Dați numai bărbătesce înainte, căci atunci cu atătū mai curëndă veți trebui se-o și — sfērșiți!

Sciri telegrafice.

(Serviciulă particulară ală »Gazetei Transilvaniei.«)

Budapesta, 2 Mai. — Comisiunea juridică a camerei deputaților respinse propunerea lui Mocsary pentru insultarea deputatului Otto Hermann, de órece în casulă de față nu e necesară urgentă. Ministrulă președinte primă deputațiunea partidei liberale a Orădiei mari, compusă din 120 membri, și printr'unū discursū strălucitū mulțamī pentru încrederea ce o aū în elă, primindū candidatura. Séra a fostū banchetă, la care au luatū parte 14 persóne.

Berlină, 2 Mai. — Comisiunea Reichstagului respinse legea socialistiloră cu 10 voturi.

Londra, 2 Mai. — Turcia încă n'a răspunsū la propunerea pentru conferință; Francia consimți în principiu, dér cere mai nainte amėnunte. Alte puteri consimtu la propunere.

Cronica evenimenteloră politice.

La ordinea zilei e conferința în cestiunea Egiptului. Gazeta de Colonia dice, că decă Francia s'ar mulțumi ca discuțiunea să se mărginésca numai asupra afaceriloră financiare, atunci conferința se va întruni pe la finele lui Maiū séu celū multă pe la începutulă lui Iunie. Se crede, că Francia va cere garanții, ca Anglia să nu anețeze Egiptulă. Decă Anglia nu va da acele garanții, Francia va refúsă de-a trimite delegați la conferință.

Turcia pretinde, ca loculă întrunirei conferinței să fie Constantinopolulă.

Liga națională irlandesă a ținutū în Turles unū mare meetingū, în care s'a luatū următórea hotărfire: „Numai réua guvernarea-Angliei e cauza miseriei și a nemulțamirii generale ce domnesce

în Irlanda. Trebuie dér necurmatū să luptămă pentru dobândirea independenței Irlandei. Legea agraria nu e satisfăcétóre, trebuie modificată. D. Parnell posede deplina încredere a tuturoră Irlandesiloră.“

E caracteristicū, că de unū timpū încóce Irlandesii demonstreză într'una în contra dinastiei. Consiliulă comunală ală Dublinului a respinsū deunădi propunerea d'a se trimte reginei o adresă de condolență pentru încetarea din vieță a principelui Albani. Asemenea s'a întâmplatū, zilele trecute unū incidentū curiosū la banchetulă datū în Dublin în onórea lordului Major. Ridicândū primarulă unū toastū în sănătatea reginei, unū preotū din clerulă superioră a ședutū josū cu pălăria 'n capū.

Din Berlin sosese scirea, că comisiunea, trimisă de cameră pentru studiarea proiectului de lege privitoră la socialiști, a primitū cu 13 voturi contra 7 propunerea d-lui Windthorst relativă la înlăturarea articolului 9, care interđice întrunirile socialistiloră.

Camera din Pesta, după votarea în a treia cetire a legii industriale, a începută a discută regulamentulă penitenciareloră, care a fostū luatū în consideratiune.

Felicitări la adresa nóstă.

Mediașū, în 26 Aprile 1884.

În firma sperare, că aparițiunea »Gazetei Transilvaniei« va deschide și ochii paseriloră nocturne de la »Viitorulă,« carī nu vėdū, nici presintele, — te felicitu D-nule Redactorū, pentru greulă sacrificiu ce și-ai impusū, dorindu-ți puteri nedescabile întru atingerea scopului salutarū.

Giorgiu Blășeanu, protopopū.

Vereșmortū, 27 Aprile.

Salulămă din adenculă inimei, aparițiunea cotidiană a mamei țiaristice, române ciscarpatine »Gazeta.«

Înainte cu Dumneđeu, sentinelă română! și noi urmându-ți ne vomă grupă sub stindardulă tēu. Triumfulă tēu, va fi triumfulă românismului; ér' devotatului și neînfrântului Redactorū îi dorimū puteri îndoite și zile îndelungate.

În numele mai multoră Arieșeni.

P. Iacobescu, preotū.

Cacuciu, 13 Aprile.

Celū mai din urmă Română născutū și crescutū în opincă saltă de bucurie pentru buna intențiune ce aveți, d'a redacta țiarulă »Gazeta Transilvaniei« în tótă ziua, prin urmare și eu. Vė poltescū dară succesū bunū și Dumneđeu să Vė întărescă în credință și în tăriă sufletescă pentru ca se puteți stă față cu totū inamiculă și vrășmașulă.

Lucrați pentru națiunea română, ca să aveți pagine în istoria ei, căci astfelă după muncă va urma și încununarea.

Daniilă Farcașū d. p. p.

Mulțamindū din totū sufletulă pentru aceste încuragiátóre dovedī de simpatia, dorimū ca urările, ce ni se facă să fié făcute într'unū césū bunū!

Cronica zilei.

Sinodulă archidieceșană, din Sibiu se ocupă cu vericarea titluriloră. Îndată ce va începe desbaterile asupra cestiuniloră importante, vomă dá amėnunte în privința loră.

»Telegraphulă« aduce, scirea că proprietari puturiloră de păcură din Caucasū au încheiatū cu fabricanții germani unū contractū pentru doi ani. Suma totală a petroleului și nafta esportate din Bacu a ajunsū la cifra de 700,000 de vedre pe ți.

Același țiarū spune, că o persónă anonimă a depusū la cassa de bancă a d-lui Stefanū Ioanide din Bucuresc

suma de 4,500 lei cu destinațiunea de-a servi la construcțiunea unui localu de școală, în comuna Cozoiulă din județul Brăila.

Contrații noștri dela »Telegraphul« din Bucuresci, reproducendū articolul nostru de fondū dela 15 c. în care am tratatū cestiunea visitei Archiducelui Rudolf și ce: »Organul de frunte al Românilor de peste Carpați judecă cu cea mai mare dreptate importanța visitei făcute la noi de părechia princiară a Austriei.«

M. Sa Impăratul, spune Bud. Corr., a mulțămît cordialū nu numai sultanului, ci și principelui Bulgariei, regelui României și regelui Serbiei pentru amicala primire a părechi princiară de corōnă la curțile respective.

Din Madrid se telegrafază că în Cadix, Cordova și Barcelona s'au arestatū multe persoane civile și militare. Inginerii statului au constatatū că catastrofa de pe calea ferată dela Badajoz este opera unor criminali.

Din Nizza se anunță, că Duminecă a fostū o crâncenă încăerare în Saint-Philippe între Francesi și Italiani. Aceștia strigau: »Morte Francesilor!« Între numeroșii răniți se află și unū agentū polițienescū. S'au arestatū de ce persoane. Alte amănunte lipsescū.

În Zürich tifusul face mari progrese. La 27 Aprilie, numărul bolnavilor se urcă la 650. Spaima între locuitorii e cumplită.

Velerul de aur.

O telegramă din Viena către »Pester Lloyd« spune că decorarea regelui Carol I. cu ordinul Velerului de aur are fără îndoelă o însemnătate politică, căci nu se dă așa ușor. Taxa pentru acest ordin e de 1000 de galbeni. A treia parte din această sumă o primesc cancelarul, o altă a treia parte funcționarii ordinului, și cea din urmă a treia parte erariul. Velerul nu se dă nici odată fără taxă. Devisa ordinului este: Je l'ay empris. (am întreprins-o!)

Discursul de deschidere a Sinodului din Sibiu rostit de Pre Sântia Sa Metropolitul Miron Romanul.

Pre-stimaților Domni!

Iubiților frați, iubiților fii sufletesci!

Biserica ortodocșă română din Ungaria și Transilvania, ca în toți anii pe acest timp, așa și astăzi se întrunesc prin reprezentanții clerului și ai poporului în sinodele sale eparchiale, pentru a se consulta asupra mijloacelor necesari la dezvoltarea vieții noastre bisericesci.

Măreț este scopul, care-l urmărește biserica în general și bine sunt combinate instituțiile, prin cari în special biserica noastră ortodocșă română se susține pe bazele canonice ale bisericii universale și se dezvoltă în spiritul întemeietoriului bisericii, prin propriile sale puteri, prin concursul tuturor credincioșilor săi.

La un scop măreț avem să lucrăm și noi, cari ne întrunim astăzi aici în sinodul archidiecesei noastre; avem să lucrăm la perfecționarea organismului nostru administrativ bisericesc, ca prin acela să se reverse lumina cea curată a evangheliei lui Christos prestă toate clasele poporului, și să prină tot mai adânc rădăcină în poporul nostru virtuțile sublime creștinesci; credința, caritatea și speranța, fără de cari nu există fericire durabilă.

FOILETON Ū.

Satul cu comorile.

Novelă populară.

(Urmare.)

»A patra: șapte ani și șapte săptămâni lucrarea voastră zilnică se fie rugăciunea și munca. Săra și dimineața s'arbatorește să ingenuchiați cu femeii și cu copiii, să vă rugați lui Dumnezeu și să vă pocăiți de păcate. Lucrurile voștre să le impliniți cu hărnicie și credință și să nu mai faceți datorii.

»A cincea: celū-ce în șapte ani și șapte săptămâni se greșesc și se îmbătă cu rachiū spurcatū o singură dată, acela se va scote din societatea noastră.

»A șasea: Pe ogorul vostru să nu crească buruienii, în locuințele voștre să nu fie necurătenia. Căsuțele voștre, grajdurile vitelor și toate uneltele ce aveți, să sclipescă de curățenie. Din acestea o să vă cunoscuți.

»A șaptea: Trupul vostru să fie biserică a lui Dumnezeu, de aceea să fiți curați, înfrânați și cinstiți. Pielea, părul și hainele voștre să nu fie pătate de nici o murdărie. Totu așa copiii voștri.

Acesta să fie semnul nostru.

»Celū-ce jură și vrea să țină aceste șapte jurăminte, pășescă înainte și-mi întindă mâna. Celui slab îi vom ajuta.»

După ce a grăit Alexandru acestea, cei treizeci și doi veniră înainte unul câte unul și-i întinseră mâna peste masa plină de aur și diseră »eu vreau să țin jurământul.»

Ca să putem corespunde misiunii noastre cei de mare importanță, se recere din capul locului, ca cu preferință noi în consultările noastre sinodali să manifestăm atinsele virtuți sublime creștinesci și să delăturăm tot ce ar repugna aceloră; să ne unim în spiritul creștinătății și să contribuim toți prin o conlucrare armonioasă la prosperarea santei noastre biserici, a unicului institut de origine divin, care ne pōte adăposti între toate valorile omenești.

Acestea se recerū de la noi mai ales între împrejurările de astăzi foarte nefavorabil progresului, cândă adevă spiritele agitate prin certe și lupte amărăciose pe terenul politic, își caută răsunare și, în pofta lor de isbândă, perdū adeseori din vedere chiar și sântenia bisericii, carea înainte de acesta pōte că de străin, dē de fii săi cei adevărați nici cândū nu a fost profanată.

Să nu perdem din vedere, pre stimaților Domni, iubiților frați și iubiților fii sufletesci, adevărul constatat prin istoria popoanelor: că aspirările din partea străinilor ne adună și ne întăresc, er certele și împărechierile din sinul nostru ne risipesc și ne consumă puterile. Cele mai grele fatalități ale bisericii au provenit totdeauna din discordia nutrită între aceia, cari erau chemați a propaga pacea și buna înțelegere. Dumnezeu să ferescă sânta noastră biserică de fatalitățile, în cari o ar putē împinge lipsa de tact și s'au chiar impietatea filior săi.

Premiendū acestea ca sfaturi archieresci purcese din inimă rivitoare pentru păstrarea și perfecțiunea instituțiilor liberali ale bisericii noastre ortodocșe române din Ungaria și Transilvania, sesiunea ordinară a sinodului nostru archidieceșan pentru anul curent 1884 o dechiarū de deschisă.

Afacerea gimnasiului din Caransebeș.

Caransebeș, în Aprilie 1884.

»Ceri școl și nu-ți dă

»Vrei să faci și nu te lasă.

Din viața const. a Ungariei.

Comunele grănițeresci din fostul comitat al Severinului au înaintat la 10 August 1883 pentru a doua oră și în luna trecută pentru a treia oră la d. ministru-președinte Tisza următoarea rugare:

Escelența Vostră! Cea mai ferbinte dorință a populației din teritoriul fostului regiment confinar româno-banatic Nr. 13, a fost, este și va fi înființarea unui gimnasiu complet cu opt clase, în orașul Caransebeș, înființare decretată deja prin Pre Inalta rezoluțiune regescă din 18 Mai 1873.

Pentru realizarea acestei intențiuni salutare, partea cea mai mare a comunelor din numitul teritoriu s'a dechiaratū nerevocabilū prin acte autentice în mod legal a contribui cu considerabile sacrificii materiale la fundarea și susținerea amintitului institut de cultură.

Causa înființării acestui gimnasiu pe spesele comunelor, pre cum și ale altor corporațiuni interesate, se află spre ulterioară decideră încă din luna Ianuarie 1882 la în. ministeriu ung. reg. de interne.

Deci, pentru respectuoasă solicitare a unei rezolviri favorabile a acestei cestiuni vitale pentru întregul ținut al fostului regiment amintit mai sus încă în Februarie 1882 s'a prezentat Esc. Vostre o deputațiune de 6 membri, trimiși din partea noastră anume spre acest scop, predând totdeodată Esc. Vostre aci sub / alăturatū memorial referitor la absoluta necesitate a înființării acestei școli

medie, și deși de la predarea acestui memorial și de la înființarea deputațiunii înaintea Esc. Vostre au trecut doi ani, totuși până astăzi n'am fost învredniciți cu o rezoluțiune la rugarea noastră întetitoare, de altminterlea basată acum și pe dispozițiunea § 54 alu Art. de lege XXX. din anul 1883, referitor la școlile medie și la calificățiunea profesorilor.

Este evident, că trăgănarea rezolvirii favorabile a acestei cestiuni, repetim: vitale pentru noi, produce daune nereparabile pentru cultura și subsistența poporului din teritoriul fostului regiment româno-banatic și prin urmare și pentru o parte însemnată a populației iubitei noastre patrie.

Deci alergăm din nou la Esc. Vostră cu umilită rugare, ca îmbrățișându-ne și pe noi ca pe fii adevărați ai patriei, pentru a cărei apărare am contribuit, contribuim și vom contribui averea și sângele nostru, Esc. Vostră să binevoiți a pune odată capetū trăgănării atata de păgubitoare a acestei cauze, încuviințandū petițiunea împnterniciților noștri, predată Esc. Vostre în 18 Februarie 1882.

Ai Escelenței Voștre

Urmază subscrierile a aprōpe una mie de reprezentanți comitatens și comunali.

Convocare la conferință.

Subscriși avem onore a convoca pe alegătorii români din comitatul Satu-Marelui la conferința electorală ce se va ține în opidul Seini, otelul »Corona,« la 12 Mai st. n., 10 ore din zi.

Obiectele conferinței vor fi următoarele:

1) Alegerea delegaților pentru conferința generală din Sibiu.

2) Alegerea subcomitetelor pentru cercurile electorale.

3) Alegerea comisiunilor pentru lucrarea statulelor unei asociațiuni de cultură pentru Românii din Ungaria, ca cea din Transilvania, și încă cu teren de activitate mai larg.

4) Discutarea eventualelor propunerii, care însă se vor face cunoscute presiului în scris, cu trei zile înainte.

Satu-Mare, 27 Aprilie 1884.

Ion Marcu, protopop; Andreiu Medan, proprietar; Petru Ciceronescu, paroch; Lazar Iernea, paroch; Michail Lucaciu, docinte și proprietar; Stefan Biljia, protopop; Alexandru Ferențiu, avocat; Dr. Vasiliu Lucaciu, profesor; Ion Savany, avocat; Alexandru Stejia, proprietar și adv; Ione S. Selagian, protopop; Ion Papp, avocat; Iacobi Papp, paroch; Aug. Mosolyg, preot; Eman. Popu, preot.

Zelau, 28 Aprilie 1884.

Conferința alegătorilor români din cercul electoral Zelau al comitatului Selagiu s'a ținut în 27 Aprilie st. n. a. c. în comuna curat românească Cizeriu. Prezenți au fost cam 115 alegători, între cari inteligenți abia au fost 15 inși — și aceștia afară de un respectat domn avocat. — toți preoți și învățători, — calalți cam în număr de 100 erau toți plugari. Adunarea constituindu-se și-a ales de președ. ad-hoc pe M. O. D. Ion Moldovan protop., de notariu pe Gratiu Flonta, preot român; — s'a primit solidaritate întru toate cu conclusele conferinței gen. sibiană din 1881; așiderea față cu alegerile dietale prosime, alegătorii acestui cerc o să se orienteze după pro-

»Acum duceți-vă în pace acasă și, înainte de culcare, rugați-vă lui Dumnezeu să vă dea tără, ca să vă puteți ține jurământul. Pe cuvântul meu, vă spun, că trecendū timpul acesta, fie-care din voi va arunca pe masa sa mai mult aur, de cât vede ochiul vostru aici. —

Așa vorbi Alexandru și rugă apoi pe toți, înainte de toate, să nu descopere la suflet de om, ce au vedut în noaptea acăsa, ba nici între ei să nu vorbescă sau să pomenescă despre cele vădute și audite aici.

Cu acestea, cei treizeci și doi se depărtară în tăcere adencă. Pe drum nu schimbă nici unul vorbă cu celalalt. Atât de pōtrunși erau de minunea, ce vōduseră și audiseră. Ei se așteptau cu totul la alte lucruri. Pe câte unul, care gânda la jurământul, îl cuprindea frica pentru că și era aspru jurământul. Dē taina cea mare, cei șapte ani și șapte săptămâni, cuvintele lui Alexandru, masă plină cu aur și ofiterul mândru cu medalie pe piept, și cēsul întunecat de mēdănopte nu le putea uită nici unul. Totul li se părea ca un vis ciudat.

14. Ōmenii încep a se miră.

»Cei asta, Vasile, Tōdere?« întrebă un bătrău schiop, trecendū a doua zi d'alungul satului, »ce se întâmplă? vine eră vr'un prinz, ori împăratul, ori dōră solgăbirul (subprefectul)? Ce este asta, de curățit astfel?« Așa întrebă el și ōmenii rideau.

În fapt însă, mulți se mirau de ce vedu, căci, în multe case eră o viață deosebită. Se freca ferestrele se spălau podinele, se curățiau ușile, mesele și scaunele.

Pe dinaintea caselor chiar se așeau toate în rēnduă gunoiul se dă d'oparte, pentru toate se alegea câte un loc mai bun, mai potrivit. Cei treizeci și doi sciat ce însemnă asta, dēra nu spuneau nimēru. Pentru gândiau: peste șapte ani toate lățile noastre sunt pline de aur.

Când văd Alexandru cât de harnic sunt bieți ōmeni, și cătră Irina: »Singur nu știu, să plângă ori să ridă de ei! Pentru că eră, ceea ce nu făceau din insuși îndemnul lor, din iubire cătră Dumnezeu, din lipsă și convingere, aceea facu astăzi din frica ce vine din credința deșertă și din nădejde. Cât de nebuni sunt ōmenii! — Lasă-i însă ca, prin credința deșertă, să vină la cunoștința adevărului și prin stricăciunea lor, să ajungă ōmeni de trebă.

Mirarea și surprinderea creștea în sat din zi în zi. Pentru că cărciumele erau aprōpe gōle. După ce nu mai vedeai ōmeni jucându-se în cărți. Vinul și chihul nu avea nici o trecere. Cei mai mulți bătrăni steteau acasă la femeii și copii, sēu mergeau pe câmp să uitau la puținele lor ogōre și se sfătuiau, ce să de îndreptat la ele în decursul săptămănei. Cei cari odinioară erau cei mai veseli, erau acum serioși gânditori, pe cei desfrănați îi vedeai în biserică, foarte vioși. Aceia, cari umblau totă ziua de ici colo haină acum de dimineță până 'n sēră erau la lucru, pe plăt sēu la moșiora lor.

Ciupercă, când vede Dumineca, că lavițele și mesele lui sunt gōle, vērșă lacrimi de durere. »S'au smertit dōră toți ōmenii? strigă el. »Ce naiba le-a intrat în creier? Așa nu mai merge. În chipul ăsta nu m-

grama conferinței gen. ce se va convoca în Sibiu. —

S'a exprimată mulțămirea și recunoștința diarelor românești, cari apără cu toată căldura interesele națiunii române, în specialul „Gazetei Trans.” „Observatorului și Luminătorului.” S'a ales în fie-care comună pe lângă preot și învățător, încă câte 2—3 reprezentanți, cari vor să participeze la toate adunările ce se vor convoca de sub-comitetul acestui cerc electoral. — S'au ales delegați pentru conferința gen. din Sibiu următorii alegători: S. D. Iónu Nichita avocat, și O. D. Alexandru Vicașiu preot român. S'a constatată absența totală a notarilor români, de care nu avem să ne mirăm, decât vom considera presiunea înfricoșată a celor dela putere. Cu acestea mulțămind președintele celor prezenți, s'a închis ședința între urări de „Să tărăscă nemul românesc.”

Notariul.

Deva, 26 Aprile.

Stimate D-le Redactor! Alegătorii români din cercul electoral Deva, întruniți în conferința convocată pe 24 Aprile a. c. au constituit un comitet electoral cercual din 18 membri, er pentru clubul electoral central au ales cinci membri.

De delegați pentru conferința generală, ce se va ține în Sibiu, s'au ales d-nii I. Papiu și G. Secula ca ordinari, er de suplenti F. Hossu Longin.

Desbaterile au decurs în cea mai esemplară ordine, afară de momentul, când judele în pensiu Ioan Balomir într'un ton pătimaș și tremurând propuse, ca conferința să intre în discuțiunea ținutei, ce va fi a se observa față cu alegerile viitoare și ca delegaților să li se dea instrucțiuni. Având în vedere, că alegătorii români din cercul electoral Deva s'au pronunțat deja când cu raportul foștilor delegați dela 1881, — apoi în considerare, că reprezentanților niciari nu se mai dau ađi instrucțiuni, în fine, din cauză, că propunerea din cestiune nu s'a făcut la locul său și nici n'a fost pusă în programa conferinței, nu s'a putut supune discuțiunii, de ore ce au făcut obiecțiuni contra ei chiar și reprezentantul poliției. Timpul a fost urit și după usul constituționalicesc presiunile și corumperele, mai vortosu în cercul nostru, întrecu totă inchiuirea. Cu toate acestea, au participat peste o sută cinci-șeci de alegători români din diferite comune apropiate și depărtate ale cercului. Funcționarii români mare parte au absentat. — Poporul a ascultat cu mare atențiune cuvântul de deschidere și desbaterile din conferință. —

Corteșiile, fiind doi candidați maghiari, Em. Holab și G. Szathmari, au ajuns până la scandal. Cunoscutul romanofag Szathmari György, de frică, că va căde, are cutezanța a face vizită și pe la unii bărbați români, despre cari și el, ca lumea, scie pre bine că nu-lă vom părtini în veci. Ei, d-le Szathmari d'apoi așa legislator și om politic ești D-ta? Astfel este consecința politică a D-tale?

Seracă lume ungruscă, pe cine ai ajuns să ai de legislator. — Corumperea alegătorilor se face fără nici o sfială și cei chemați a supraveghia executarea legii dau din umeri și unii însuși lucră pe sub mână. Frumos constituționalism, frumoasă libertate la alegeri!

Cassin.

Teatru român în Beclenul!

Deșu, 25 Aprile a. c.

Între alte mai multe mijloce pentru deșteptarea și perfecționarea sēmțului național se numără și teatrul,

care încă este o școlă pentru adulți, ba chiar pentru omenime.

Diletanții teatrali români din Beclenul prima și unica societate din municipiul Solnoeu-Dobica, constituită abia de un an sub conducerea d-lor: Simion Moldovanu, bravului învățător, și Iónu Grecu, zelosul cetățan — în 22 Aprile a. c. — a treia zi de Pași — au reprezentat în sala școlii române de acolo piesele: „Fântana de petra,” tragediă de I. Lapédatu, și „Carlanu,” vodevil în 1 act de C. Negruzzi, — spre mulțămirea publicului asistent, compus din toate clasele, din localitate și dimprejur.

Actorii au fost Jénu Dinganu, Ludovica Rocneanu, născută Moraru, Ludovica Dinganu, Vasilie Chiția, Iónu Stragen, și Florica Dinganu, George Cărtesiu și Iónu Moldovanu, toți crescuți și eșiți din școlă de model a Beclenului.

Observu, că diletanții actori, — îmbrăcați amesurat cerinții pieselor și în costume naționale — la dorința publicului treburi să repetescă cântecul din piesa ultimă, și bătrânul Iónu Mărzoecu le aruncă pe scena improvisată o cunună frumoasă de flori și spesă pentru ei. —

La finea piesei ne delectară iubii noștri actori încă cu 2 poezii:

»Colo în Plevna și'n redute,
Stau păgani mii și sute» etc. și

»Cântecul ginei latine,» ambele de bardul națiunii V. Alexandri, dela Mircesci, între aplausele generale.

După acestea urmă balu adese întrerupt de cântări naționale ale eroilor serei. Acestea ținură până dimineața către patru ore, în deplină veselie. —

Eu le-am colectat din Deșu, dela dd. Augustu Muntenu 1 fl. și 1 leu, Gavrilă Manu, Vasile Hossu și Iónu Welle câte 1 fl. Venitul bruto a fost de 34 fl. v. a. în favoarea școlii. —

Participători n'au fost pre mulți, însă destui, — dintre oșpetii din jur însemnu pe d. adm. Poppescu Iónu Deacu cu onor. familie, dela Flișina, d-na protoposa, I. Oltenu cu onor. familie, dela Ciceu-Cristuru, d. teolog abs. de Gerla Isaiu etc.

Cei ce ar fi putut și n'au participat, aușind succesul obținut al teatrului, de sigur se pot căi, fiindcă merită acești începători diletanți, ca propagatori de cultură, ca publicul român din toate punctele de vedere să participe în număr mai mare.

Cumcă juna societate a diletanților teatrali a luat acea direcțiune bună, ce trebuia să ia, adevereză împrejurarea regretabilă, că invidia încep a se ivi, că cei eclipsați prin acesta, nu luară parte, chiar și din loc. —

În fine dorescu micel societăți teatrale susținere și prosperare, și amicilor conducători Moldovanu, Grecu și Mărzoecu perseveranță, ca bine să mērgă înainte!

P. Mureșanu.

Diverse.

Ministrul Tisza în nămol. — Ministrul președinte Tisza, inspectându-și, zilele trecute, moșiile sale din comitatul Beregh și vrëndu să trecă prin Tôhat, unde terenul e forte mocirosu, echipagiul se scufundă așa, că caii nu-lă mai putură scote. Ministrul fu scăpat din neplăcuta-i situațiune pe umerii unui Român țepănu, care din întâmplare trecea p'acolo. Echipagiul fu scos la loc uscatu cu patru boi.

Ce întâmplare! D. Tisza, care și-a pus în cap să sdróbescă națiunea românescă, e scăpatu de un Român!

Datoria unui ministru. — În Anglia e la modă a se purta la peptu câte un mic buchetu de rose și dalii. Ministrul de interne, Sir William Harcourt, încă se ține de modă și-i place să porțe la peptu flori și foi mari. Dér are neplăcerea d'a le cumpără, și din întâmplare își uitase să plătescă contul. Trei ani de-a-rëndul i s'au cerut de vëndătorii banii, cari formau suma de 95 șelungi. În cele din urmă, ministrul fu datu în judecată și condamnatu să plătescă datoria cu cheltuelile de judecată în timpu de 14 zile.

Dreptul electoral pentru femei. — În săptămâna trecută s'a ținut de cătră femei în Hampstead (Londra) un meetingu, ca să discute asupra întinderii dreptului electoral și la femeile independente și cari plătescu dare. Între vorbitore e de însemnat Mrs. Westlake, cunoscuta luptătoare pentru drepturile femeilor, care a ăisă că femeile independente, cele cari închiriază case, ar ave aceeși pretențiune la dreptul de votu în alegerile parlamentare, ca cele două milioane de bărbați, pe cari noul bilu de reformă electorală îi face alegători. Ea protestă în contra eschiderii femeilor, punându-le în categoria minorenilor criminalilor și nebunilor, cărora le e interăis dreptul de alegere.

„Nu e rușine,” strigă vorbitorea indignată, că eu ca posesore și birnică nu am dreptu de votu, pe cându visitiul meu se bucură de acestu privilegiu! Mr. Wills un deputat liberal, observă, că mulți dintre colegii săi din camera comunelor sunt încontra acestei inovațiuni. Se scie, că femeile sunt conservatore, și mulți liberali se temu că, susținându această mișcare, își pregătescu un biciu pentru spinarea lor. În urmă s'a luat o rezoluțiune, ca noul bilu de reformă, spre a fi satisfăcătoru, să conțină hotăriri pentru întinderea dreptului electoral asupra proprietarelor calificate cum se cuvine. Mr. Woodall, reprezentant liberalu pentru Stoke-on-Trent, va aduce la bilul de reformă electorală un amendamentu în sensul acesta.

Asilul pentru sclave eliberate. — »Pol. Corr.» află din Cairo, că în hotelul »Shepherd» s'a ținut o adunare de numeroși notabili, care primu o moțiune propusă de Sir Evelyn Baring pentru înființarea unui asil al sclavelor eliberate. Mr. Baring ținu un discursu forte interesant despre sclavagi, ăicându, că sclavele nu usază de dreptul ce-lă au d'a cere eliberarea din motivul, că nu potu esista. În acestu asil decu, sclavele eliberate se voru întreține, dându-li-se de lucru. Mr. Baring făcu cunoscutu, că regina Angliei a luat patronagiul acestui institutu filantropic și a dăruitu 100 de funți sterlingi. Lordul Granville și Chedivul încă au promis sprijinul lor. Adunarea a numit un comitetu, care se ia măsurile necesare pentru acestu scopu.

Cursul la bursa de Viena

din 1 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.60	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.95	Despăgubire p. dijma de vinu ung.	98.—
Rentă de hărtă 5%	88.75	Imprumutul cu premiu ung.	117.—
Imprumutul căilor ferate ungare	141.40	Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	118.50	Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	101.—
Bonuri rurale ungare	101.50	Bonuri cu cl. de sortare	101.—
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.50
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.50	Bonuri cu cl. de sortare	100.25
Bonuri cu cl. de sortare	100.25	Bonuri rurale transilvane	100.—
Bonuri rurale transilvane	100.—		

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

poate trăi un om de omenie. Trebuie să se facă altă rënduelă în sat. Asta e pre afurisită.

Decă ține blăstămăția asta» ăicea judele satului, »caută să mă lasu de trebur. Vădu bine, că s'a făcutu o legătură afurisită împotriva mea, cu scopu să m'aducă la sapă de lemn. Dér înainte d'asij ajunge ei ținta, satul întregu se se prăpădescă. Baremi d'as pută afla cine a iscodit și drăcia asta?»

Chiar și preotului încă îi bătă lucru la ochi. Elu își făcu socotela și află, că schimbarea atătoru omeni se trage din Dumineca, în care ținuse o predică lungă despre a doua nascere prin credință. Presupunea decu, că densul este cauza, și asta o spunea și la alții. Aușindu această dirigătorii satului, începură a-lu prigonu, unde numai puteau, er cărciumarii îi făceau într'ascunsu totu felulu de supărări și nu se mai duceau la biserică.

Ciupercă, ca să-și trecă rachiul, ilu vindea pe prețulu jumătate, în rachiu mestecă spirit și-lu indulciă, apoi în totă Dumineca plătia nisce lăutari se cânte, dar din cei trezeci și doi, din feciorii și fetele lor, nu se arătă nime la cărciumă.

Buturugă se încercă asemenea să-și atragă mușterii la sine. Eră prietinosu, cinstia câte unuia pe nimicu și întrebă: »De ce nu vii să mai bei câte o lăcă?» »N'avem banu,» eră răsunsul.

»Ei ce prostiă,» strigă atunci cărciumarul, »voi sciti, că nu sunt așa rău, vă dau și pe credință. De voi nu mi-e frică.»

Cu toate astea omenii nu intrau la elu. Atunci măniosul cărciumaru se infuriă și dise:

»Decă-mi faceți voi de acestea și eu o să vă arăt pumnul, să țineți minte pe Buturugă!»

Datoriile. — Casa de păstrare și bucătăria.

Acum începură a se furișă cându unul cându altul din bieții omeni, cari se țineu de societatea săpătorilor de comori; în casa învățătorului, își plânga necasurile ăicându: »veđi învățătorule, ori câtu de aspru e jurământul meu, ilu ținu cu mare îngrijire.

Este o jumătate de an de cându nu jocu, nu mă îmbăt și nu mă certu. Casa mea e curată, femeia și copiii amblă spălați și grijiti. Nime nu-mi pote ăice nimicu. Dér dirigătorii comunei ne necăjescu în totu felulu. Sunt datoru la unul și la altul și acum mă amenință, că m'oru scote din casă, decă nu le plătescu, ori nu beau la ei. — Ajută-mi d-le învățătoru, ori imi calcă jurământul! Peste șese ani și jumătate am destui bani; împrumută-mi o sumisora, c'atunci țu-o dau îndereptu.»

Alexandru răsponse: alu putrălea punctu din jurământu ăice: rōgă-te, muncesce și nu mai face datorii. Prin urmare nu-mi este ertat, să te împrumutu. Dér arătă-mi cum și câtu ești datoru și apoi ne vom gândi, ce este de făcutu.»

Vorbindu astfel, elu luă penă și hărtia și însemnă toate, câte se răspundeau, la întrebările ce le punea. Întrebă pe fie-care în deoseb: »cui ești datoru? câtu și cu ce dobânđi? pe ce ai făcutu datorii și ce țu-ai zălogitu?»

După ce cunoscea întreaga datoriă întrebă eră: »Cu ce vrei să plătescu? câtu poți tu, seu, câtu pote femeia și copii să câștipe pe săptămână? Câte locuri, câte vite

ai? și ce poți vinde preste anu, din ceea ce aduni tōmna? Cum te susii cu ai ței? Cătu îți trebuie pentru mâncare într'o săptămână, într'o ăi? Cui stai cu vestmintele, cu rifele și cu uneltele? Ce trebuie să mai faci — și de unde poți cruță fără să simți?»

Toate acestea și le însemnă învățătorulu cu luare aminte dela fie-care. Acum se descoperi totă nerenduela din economia casnică. Unii nu sciau nici câtu sunt datoru, pentru că nu-și însemnase nimicu. Pentru aceștia trebuia să se informeze la creditoru. Unii erau în restanță cu procentele de pe mai mulți ani. Aici trebuiau să se îngrijescă mai întâiu de procentele. Alții trebuiau să plătescă camete 50, 60, până și sută la sută pe anu. Alexandru trebuia să mērgă în celate, să împrumute cu șese până la deuce procentele, ca să se potă răfu cu cămătaru și să scape pe bieții omeni din perire. Mulți erau datoru cu mai multu, decâtu prețuia averea lor. Aici eră mai greu de ajutat. Totuși Alexandru îmbărbăta pe toți și le ăicea: »Cruțarea și munca, cu ajutorul lui D-ău, o să vă scape de datorii. Urmați numai sfatul meu în toate!»

Nu mai acum se convinse elu pe deplin, ce economiă rea au purtat omenii aceștia. Pe bieții creștini încă îi durea inima, cându se convinsera de starea lor atăt de ticălosă. Numai acum putu afla fie-care după scoterea tuturor datoriilor, câte avere are. La câte unul eră de totu puțină și se făcea pērul măciucă sermanului omu, de spăriat ce era. Astfelu toți se hotărira să cruțe, să muncesca. Dér cum să începă?

(Va urma.)

„GAZETA TRANSILVANIEI“

DIARŪ CUOTIDIANŪ.

Ca mâne se 'mplinesc 50 de ani, de când „Gazeta Transilvaniei“, sub cea mai cumplită prigonire a nĂmului romĂnescĂ, a arboratĂ în mijlocul valoroșilor și patrioticilor comercianți din BrașovĂ, acestĂ emporiĂ alĂ Transilvaniei, drapelulĂ redeșteptĂrii naționale.

TĂtĂ suflarea romĂnescĂ cu bucuriĂ și cu cĂldurĂ a îmbrĂțișatĂ acestĂ diarĂ-apostolĂ alĂ poporului romĂnĂ și grupatĂ-s'au cu toți sub drapelulĂ arboratĂ de elĂ și lucrat'au cu însuflețire și bĂrbĂtescĂ statorniciĂ pentru înĂlțarea romĂnismului.

Grea și amarĂ era lupta. Tendințele de a desnaționalisĂ pe RomĂni își ajunsese culmea. Legea dela 1832 adusĂ de dieta maghiarĂ glĂsuiĂ ca în seminariulĂ romĂnescĂ din AradĂ sĂ se învețe și ungurese și ca: „de aici încolo la tĂte confesiunile sĂ se admitĂ și sĂ funcționeze numai astfelĂ de preoți, predicatori și vicari, cari sciungurese.“

ApĂratĂ-s'au cu bĂrbĂțiĂ RomĂni dintre Tisa și Carpați în contra acestorĂ uneltiri dușmane și sosit'au dupĂ nopte și vijeliĂ și o đĂ cu sĂre, dar numai o đĂ, cĂci în cealaltĂ diminețĂ se ivirĂ Ărași nuori furtunoși pe ceriĂ. RĂta sortii aduse din nou prigonirile de odinĂrĂ asupra capului nostru. Par' cĂ sĂrtea a voitĂ sĂ încerce pĂnĂ unde merge tĂria și perseveranțĂ RomĂnului.

Cu tĂte uneltirile și prigonirile însĂ „Gazeta Transilvaniei“ își ridicĂ fruntea și unindĂ sufletesce pe toți RomĂni luptĂ necurmatĂ și fĂrĂ pregetĂ pentru drepturile și libertĂțile opincii romĂnesci.

Adversarii noștri neperđend din vedere acestĂ luptĂ și prețindĂ rezultatele dobĂndite de pĂnĂ acum dupĂ adevĂrata lorĂ valĂre și-au ĩndoitĂ puterile, și, acum dupĂ 50 de ani, și-au perfecționatĂ și rafinatĂ mijlocele pentru sugrumarea și stingerea nĂstrĂ. Prin umare, și noi cei de astĂđi, credincioși școlari ai romĂnismului, asemenea sĂ ne strĂngemĂ rĂndurile, și sĂ ne ĩndoimĂ puterile de apĂrare.

AdversarilorĂ noștri, avĂndĂ ei puterea țĂrii în mĂnĂ, le-a fostĂ prĂ ușorĂ de a ne lovĂ în tĂte interesele politice, comerciale și economice, și acum atĂcĂndĂ-ne în școlĂ ca și în bisericĂ, în limbĂ ca și în avere, nouĂ nu ne-a mai ramasĂ altĂ mijlocĂ de apĂrare de cĂtĂ condeinulĂ, cu care toți RomĂni datorĂ sunt de a strĂgĂ în lumea largĂ și de a cere dreptate și libertate pentru poporulĂ romĂnĂ dintre Tisa și Carpați.

Ast-felĂ ĩmpinși de dorulĂ de a ne folosi đilnicĂ și cu energiĂ de acestĂ pacnicĂ mijlocĂ apelĂmĂ la publiculĂ celĂ mare romĂnĂ pentru a ne susține în đilnica nĂstrĂ luptĂ naționalĂ și în firma nĂstrĂ speranțĂ de a fi ĩncu-

ragiați, deschidemĂ abonamentulĂ la diarulĂ nostru cuotidianĂ

GAZETA TRANSILVANIEI

care precum acum 50 de ani a fostĂ primulĂ organĂ de publicitate romĂnĂ, tot asemenea și astĂđi e primulĂ organĂ cuotidianĂ romĂnĂ, ce apare dincĂce de Carpați.

SuntemĂ siguri, cĂ publiculĂ romĂnĂ e pe deplinĂ convinsĂ de principiile, ce le profesĂ acestĂ diarĂ și de modulĂ cum acestĂ organĂ alĂ RomĂnilorĂ dintre Tisa și Carpați a sciutĂ chiar și în cele mai grele ĩmprejurĂri sĂ ție susĂ stindardulĂ naționalitĂții romĂne.

PrivindĂ đĂr cu ĩncedere la viitorĂ, **Gazeta Transilvaniei** dela 1 Aprile a ĩnceputĂ a Ăși în tĂte đilele, afarĂ de Duminici, și sĂrbĂtori, și pentru a putĂ cu ĩnlesnire strĂbate pĂnĂ chiar și în sĂraca colibĂ a țĂranului romĂnĂ, va fi celĂ mai efinĂ diarĂ din monarhia Austro-UngarĂ:

ABONAMENTE:

Pentru **Austro-Ungaria** pe anĂ **12 fl.**, pe 6 luni **6 fl.**, pe 3 luni **3 fl.** Pentru **RomĂnia** pe anĂ **36 lei**, pe 6 luni **18 lei**, pe 3 luni **9 lei**. Domnii abonați, cari au plĂtitĂ abonamentulĂ cu stimĂ sunt rugați a ne trĂmite diferențĂ. CelĂ mai ușorĂ mijlocĂ de abonare este prin mandatĂ postalĂ.

REDACTIUNEA.



Eu Wilhelmina Rix

declarĂ ĩn publicĂ, cĂ ca vĂduvĂ a repositului Dr. Rix sunt singura producĂtoare de pasta Pompadour veritabilĂ și nefalsificatĂ.

AcestĂ pastĂ renumitĂ, cunoscutĂ de 100 de ani chiar și în cercurile cele mai ĩnalte, face se disparĂ, pe garanțĂ, pĂstrĂ, pete, de ficatĂ, sgrĂbunțe, pete de vĂrsatĂ, coji, nasuri roșii, și mĂni roșii, c'unĂ cuvĂntĂ tĂtĂ necurĂtenia din fațĂ. Atestate de totĂ felilĂ dela profesori ĩnsemnați asupra bunĂtĂții și cĂ e nevĂtĂmĂtoare acestĂ pastĂ sunt depuse ĩn destilariĂ la vederea fiĂcĂruia. Pasta đĂ o colĂre prĂspĂtĂ pielii și o finețĂ deosebitĂ, o netezesce și feresce pe omĂ de crețe pĂnĂ ĩn cele mai adĂnci bĂtrĂnețe. AcestĂ pastĂ ĩn gura poporului numitĂ *pastĂ minunatĂ* este cu deosebire preferitĂ de cĂtrĂ damele vieneze, cĂci succesele ei sunt surprĩndĂtoare. PrețulĂ ĩn pachete sigilate 1 fl. 50 cr. cu ĩnstrucțiune cu totĂ. FĂrĂ sigilulĂ și subscrierea lui Dr. Rix sĂ nu primiți pasta.

Wilhelmina Rix, vĂduva doctorului.

Wien, Stadt, Adlegasse 12, im eigenen Hause, 1 Stiege, 1 Stock.

In Transilvania:

Alba-Iulia, Farmacia Sieg. Michellyes; **Clușiu**, Farm. Vicol. Szeky.



Ciasornice



fl. 2.78.



CelĂ mai bunĂ cĂsornicĂ din lume, cu lanțĂ și cutie **2 fl. 78 cr.** CĂsorniculĂ de **Geneva** de oțelĂ de nikelĂ adevĂratĂ, cu pace cilindru de cele mai fine, se ĩntĂrce totĂ la 36 de Ăre, cu adevĂratĂ lanțĂ de cuirasĂ **4 fl. 46 cr.**; același cĂsornicĂ anker cu 15 rubine, cu lanțĂ de cuirasĂ **5 fl. 96 cr.** AdevĂrate cĂsornice remontoir de oțelĂ pe nikelĂ, ce se ĩntĂrce fĂrĂ cheiĂ, cu lanțĂ adevĂratĂ de cuirasĂ 8 fl. 95 cr.; același de argintĂ adevĂratĂ **11 fl. 20 cr.** CĂsornice fĂrte fine de dĂmne cu adevĂratĂ lanțĂ de cuirasĂ Ă **4 fl. 80 cr., 5 fl. 80 cr., 6 fl. 80 cr.**; lanțĂ de cuirasĂ singurĂ **1 fl. 20 cr.**

CĂsornicarulĂ RIX,

Viena, II.

TIPOGRAFIA ALEXI, BrașovĂ.

Unica tipografia romĂnescĂ ĩn tĂtĂ Austro-Ungaria susținutĂ de unĂ particularĂ, care s'a distinsĂ la esopițiunea naționalĂ din Sibiu ĩn anulĂ 1881 și ĩn care se tipĂresce acum și primulĂ diarĂ romĂnĂ cuotidianĂ.

Acestei tipografii i-a succesiĂ de a dobĂndi de la magistratulĂ orașului BrașovĂ furnisarea tipĂriturilorĂ necesare pentru orașĂ, ĩnvĩngĂndĂ prin concurențĂ, pe cea mai vechiĂ și renumitĂ tipografiĂ din BrașovĂ.

Avantajele pe care le pĂte oferi acestĂ stabilimentĂ fiindĂ recunoscute chiar de streini, vor ĩndemna, precum ni place a crede pe toți RomĂni, cari au ceva de tipĂritĂ, de a sĂ adresa mai ĩntĂiu la noi.

Dintre operile publicate pĂnĂ acum ĩn editura nĂstrĂ ni permitemĂ a recomanda:

G. Curțius. Gramatica limbei elenice prelucratĂ de StefanĂ IosifĂ, profesorĂ și directorĂ la gimnas. rom. gr.-or. din BrașovĂ, prețulĂ fl. 2.50
Gramatica limbei romĂnĂ, ĩntocmitĂ pentru școlĂle secundare de Nicolau Pilția, profesor la gimnasiulĂ romĂnĂ greco-orientalĂ din BrașovĂ, prețulĂ 1.25

Arion, sĂu culegere de cĂnturi naționale spre ĩntrebunțarea tinerimei de ambe-sece, culese și arangiate de Ion Dariu, ĩnvĂțĂtorĂ la școlĂ primarĂ din Satulung prețulĂ fl. —.30
Iuliu I. Roșca. Sacrificiu pentru Sacrificiu, romanĂ originalĂ, prețulĂ —.35

MĂrtea lui Mihai VitĂzulĂ, dramĂ naționalĂ ĩn 5 acte, de Stan PĂrjol, prețulĂ . . . —.40
RumĂnische Kunstgedichte, ĩbersetzt von Theochar Alexi, prețulĂ fl. 1.—
Noua Bibliotecă RomĂnĂ, anulĂ I și II . . . 10.—
NoulĂ CĂlendarĂ de casĂ ĩntrĂ ĩn anulĂ alĂ V-lea.

Domnii librarĂ își potĂ procura dela acestĂ tipografie

Romanuri originale ilustrate

spre VĂNDARE cu BROȘURA.